Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF**

af 13. oktober 2003

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004	L 338	18	13.11.2004
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008	L 8	3	13.1.2009
►**M3**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M4**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009	L 140	63	5.6.2009

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF

af 13. oktober 2003

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Grønbogen om handel med drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union lancerede en europæisk debat om det ønskelige i at handle med drivhusgasemissioner i EU og om, hvordan en sådan ordning i givet fald skulle indrettes. I det europæiske klimaændringsprogram overvejes en række fællesskabspolitikker og -foranstaltninger baseret på inddragelse af de berørte parter, herunder en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (»fællesskabsordningen«) baseret på grønbogen. I Rådets konklusioner af 8. marts 2001 erkendes den store betydning af det europæiske klimaprogram og af det arbejde, der er baseret på grønbogen, og det fremhæves, at der hurtigst muligt bør sættes ind med konkrete tiltag på fællesskabsplan.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ([5]) fastslår, at klimaændringerne er et prioriteret indsatsområde og opstiller retningslinjer for indførelse af en EF-dækkende ordning for handel med kvoter for emissioner inden udgangen af 2005. I dette program erkendes det, at Fællesskabet er forpligtet til at opnå en 8 %'s reduktion i emissionen af drivhusgasser i perioden 2008-2012 i forhold til 1990-niveauet, og at de globale drivhusgasemissioner på længere sigt skal nedbringes med ca. 70 % i forhold til 1990-niveauet.

(3) Det endelige mål for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ([6]), er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.

(4) Kyoto-protokollen, som blev godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede

([1]) EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 33.
([2]) EFT C 221 af 17.9.2002, s. 27.
([3]) EFT C 192 af 12.8.2002, s. 59.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 10.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18.3.2003 (EUT C 125 E af 27.5.2003, s. 72) og Europa-Parlamentets afgørelse af 2.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 22.7.2003.
([5]) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.
([6]) EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

▼B

Nationers rammekonvention om klimaændringer og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed ([1]) vil, når den er trådt i kraft, forpligte Fællesskabet og dets medlemsstater til at reducere deres samlede antropogene emissioner af de i bilag A til protokollen opførte drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990-niveauet i perioden 2008 til 2012.

(5) Fællesskabet og dets medlemsstater har vedtaget, at de vil opfylde deres forpligtelser til at reducere antropogene drivhusgasemissioner i henhold til Kyoto-protokollen i fællesskab, i overensstemmelse med beslutning 2002/358/EF. Direktivet skal bidrage til at opfylde Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser mere effektivt gennem et effektivt europæisk marked med kvoter for drivhusgasemissioner og med den mindst mulige negative indvirkning på den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen.

(6) Ved Rådets beslutning 93/389/EØF af 24. juni 1993 om en overvågningsmekanisme for emissioner af CO_2 og andre drivhusgasser i Fællesskabet ([2]) er der indført en mekanisme for overvågning af drivhusgasemissioner og vurdering af opfyldelsen af forpligtelserne med hensyn til disse emissioner. Medlemsstaterne kan anvende denne mekanisme, når de fastsætter den samlede mængde kvoter.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte EF-bestemmelser om medlemsstaternes tildeling af kvoter for at bidrage til at bevare det indre markeds integritet og undgå konkurrencefordrejninger.

(8) Medlemsstaterne bør ved tildelingen af kvoter tage hensyn til industrielle processers potentiale med hensyn til at reducere emissionerne.

(9) Medlemsstaterne kan beslutte kun at tildele kvoter, der er gyldige i den femårsperiode, der begynder i 2008, til personer for så vidt angår kvoter, som er annulleret, og som svarer til emissionsreduktioner, som disse personer har foretaget på deres nationale territorium i løbet af den treårsperiode, der begynder i 2005.

(10) Fra og med den nævnte femårsperiode, vil overdragelse af kvoter til en anden medlemsstat skulle modsvares af tilsvarende justeringer af de mængder, der er tildelt i henhold til Kyoto-protokollen.

(11) Medlemsstaterne bør sikre, at driftsledere for visse aktiviteter er indehavere af en drivhusgasemissionstilladelse og overvåger og rapporterer deres emissioner af de drivhusgasser, der er specificeret i relation til disse aktiviteter.

(12) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(13) For at sikre fornøden gennemsigtighed bør offentligheden have adgang til oplysninger om kvotetildelingen og resultaterne af overvågningen af emissionerne, alene med forbehold af de restriktioner, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ([3]).

(14) Medlemsstaterne bør forelægge en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, udarbejdet på grundlag af Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og ratio-

([1]) EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.
([2]) EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Ændret ved beslutning 1999/296/EF (EFT L 117 af 5.5.1999, s. 35).
([3]) EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

▼B

nalisering af rapporterne om gennemførelsen af en række miljødirektiver ([1]).

(15) Medtagelse af yderligere anlæg i fællesskabsordningen bør ske i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og fællesskabsordningen udvides derved til at omfatte emissioner af andre drivhusgasser end kuldioxid, herunder fra aluminiumsektoren og kemiske aktiviteter.

(16) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører nationale handelsordninger, der regulerer drivhusgasemissionerne fra andre aktiviteter end dem, der er anført i bilag I eller er omfattet af fællesskabsordningen, eller fra anlæg, der midlertidigt er undtaget fra fællesskabsordningen.

(17) Medlemsstaterne kan deltage i international handel med kvoter som parter i Kyoto-protokollen med andre parter, som er opført i bilag B hertil.

(18) En sammenhæng mellem fællesskabsordningen og ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i tredjelande vil øge omkostningseffektiviteten ved opfyldelsen af Fællesskabets emissionsreduktionsmål som fastsat i beslutning 2002/358/EF om den fælles opfyldelse af forpligtelserne.

(19) Projektbaserede mekanismer, herunder fælles gennemførelse (JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM), er vigtige for at nå målene om både at reducere de globale drivhusgasemissioner og fremme omkostningseffektiviteten i fællesskabsordningen. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og Marrakech-aftalerne bør anvendelsen af ovennævnte mekanismer supplere interne foranstaltninger, som dermed kommer til at udgøre en betydelig del af den samlede indsats.

(20) Dette direktiv vil fremme anvendelsen af mere energieffektive teknologier, herunder kraftvarmeteknologi, som frembringer færre emissioner pr. produktionsenhed, mens Europa-Parlamentets og Rådets fremtidige direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked navnlig vil fremme kraftvarmeteknologi.

(21) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ([2]) opstiller en generel ramme for forureningsforebyggelse og -bekæmpelse, som kan danne udgangspunkt for udstedelse af drivhusgasemissionstilladelser. Direktiv 96/61/EF bør ændres for at sikre, at der ikke opstilles emissionsgrænseværdier for direkte drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af nærværende direktiv, og at medlemsstaterne kan vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet, uden at dette berører de øvrige krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

(22) Dette direktiv er foreneligt med De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Kyoto-protokollen. Det bør tages op til revision på baggrund af udviklingen i denne sammenhæng samt under hensyntagen til erfaringerne med direktivets gennemførelse og udviklingen med hensyn til overvågning af drivhusgasemissionerne.

(23) Handel med kvoter for emissioner bør indgå som en del af en omfattende og sammenhængende pakke af politikker og foranstaltninger, der gennemføres på medlemsstats- og fællesskabsplan. Uden at dette berører anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88, kan medlemsstaterne tage følgerne af lovgivning, fiskale tiltag eller andre politikker, der forfølger de samme mål, i betragt-

([1]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.
([2]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

▼B

ning. I forbindelse med revisionen af direktivet bør det fastslås, i hvilken udstrækning disse mål er blevet nået.

(24) Beskatningsinstrumentet kan være en national politik, der sigter mod at begrænse emissioner fra anlæg, der er midlertidigt undtaget.

(25) Der bør gennemføres politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsniveau i alle økonomiske sektorer i Den Europæiske Union og ikke kun i industri- og energisektoren for at opnå betydelige begrænsninger af emissionerne. Kommissionen bør navnlig beskæftige sig med politikker og foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på at lade transportsektoren yde et væsentligt bidrag til, at Fællesskabet og medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser med hensyn til klimaændringer i henhold til Kyoto-protokollen.

(26) Uanset de markedsbaserede mekanismers mange muligheder bør Den Europæiske Unions strategi vedrørende begrænsning af klimaændringer bygge på en balance mellem fællesskabsordningen og andre former for EF-foranstaltninger, nationale og internationale foranstaltninger.

(27) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(28) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(29) Kommissionen må ikke kunne ændre kriterium 1), 5) og 7) i bilag III efter udvalgsproceduren. Ændringer for perioder efter 2012 bør udelukkende gennemføres efter den fælles beslutningsprocedure.

(30) Da målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en fællesskabsordning, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af handlingens omfang og virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

▼M2

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

▼B

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«) med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼M4

Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer.

Dette direktiv fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en fællesskabsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 9, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.

▼B

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på emissioner fra de i bilag I opførte aktiviteter og de drivhusgasser, der er anført i bilag II.

2. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

▼M2

3. Anvendelsen af dette direktiv på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.

▼B

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »kvote«: ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, der kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette direktiv, og som kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv

▼M2

b) »emission«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i et anlæg eller udledning fra et luftfartøj, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, af de for denne aktivitet anførte gasser

▼M4

c) »drivhusgasser«: gasser opført i bilag II og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling

▼B

d) »drivhusgasemissionstilladelse«: tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5 og 6

e) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter udføres tillige med eventuelle andre direkte tilknyttede aktiviteter, der har en teknisk forbindelse med aktiviteterne på stedet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening

f) »driftsleder«: en person, der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf

g) »person«: en fysisk eller juridisk person

▼M4

h) »nytilkommen«:

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang efter den 30. juni 2011

▼M4

— et anlæg, der udfører en aktivitet, der for første gang er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, eller

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter eller en aktivitet, der er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, og som er udvidet væsentligt efter den 30. juni 2011, for så vidt angår denne udvidelse

▼B

i) »offentligheden«: en eller flere personer samt i henhold til national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer og grupper af personer

j) »ton kuldioxidækvivalent«: et ton kuldioxid (CO_2) eller enhver anden af de i bilag II nævnte drivhusgasser i en mængde med et tilsvarende globalt opvarmningspotentiale

▼M1

k) »bilag I-part«: part, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som har ratificeret Kyoto-protokollen i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 1, stk. 7

l) »projektaktivitet«: projektaktivitet, der er godkendt af en eller flere bilag I-parter i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 6 eller 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

m) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

n) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

▼M2

o) »luftfartøjsoperatør«: en person, der driver et luftfartøj på det tidspunkt, hvor det udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, eller ejeren af luftfartøjet, hvis førstnævnte person er ukendt eller ikke er identificeret af ejeren

p) »erhvervsmæssig lufttransportoperatør«: en operatør, der mod vederlag stiller rute- eller charterflyvninger til rådighed for offentligheden med henblik på personbefordring, godstransport eller transport af postforsendelser

q) »administrerende medlemsstat«: den medlemsstat, der er ansvarlig for at administrere fællesskabsordningen for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, jf. artikel 18a

r) »tilskrevne luftfartsemissioner«: emissioner fra alle flyvninger henhørende under de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, som afgår fra en flyveplads på en medlemsstats område, og de som ankommer til en sådan flyveplads fra et tredjeland

s) »historiske luftfartsemissioner«: den gennemsnitlige middelværdi af de årlige emissioner i kalenderårene 2004, 2005 og 2006 fra luftfartøjer, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter

▼M4

t) »forbrænding«: enhver oxidering af brændsel, uanset hvorledes den varme og den elektriske eller mekaniske energi, der produceres ved denne proces, anvendes, og andre hermed direkte forbundne aktiviteter, herunder røggasrensning

u) »elektricitetsgenerator«: et anlæg, som den 1. januar 2005 eller derefter har produceret el med henblik på salg til tredjeparter, og hvor der ikke udføres andre af de i bilag I opførte aktiviteter end forbrænding af brændstof.

▼M2

KAPITEL II

LUFTFART

Artikel 3a

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3b

Luftfartsaktiviteter

Senest den 2. august 2009 udarbejder Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, retningslinjer for den nærmere fortolkning af de i bilag I anførte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3c

Samlet mængde kvoter til luftfart

1. For perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012 svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 97 % af de historiske luftfartsemissioner.

2. For den i ►M4 artikel 13, stk. 1 ◄, nævnte periode, der begynder den 1. januar 2013, og, såfremt der ikke foretages nogen ændringer som følge af den i artikel 30, stk. 4, omhandlede revision, for hver efterfølgende periode svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 95 % af de historiske luftfartsemissioner ganget med antallet af år i perioden.

Denne procentsats kan revideres som led i den generelle revision af dette direktiv.

3. Kommissionen tager den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, op til revision i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4.

4. Senest den 2. august 2009 fastsætter Kommissionen de historiske luftfartsemissioner ud fra de bedste tilgængelige data, herunder beregninger baseret på faktisk trafikinformation. Denne beslutning overvejes i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 3d

Metode til tildeling af kvoter til luftfarten ved auktion

1. I den i artikel 3c, stk. 1, nævnte periode bortauktioneres 15 % af kvoterne.

2. Fra 1. januar 2013 bortauktioneres 15 % af kvoterne. Denne procentdel kan blive forhøjet som led i den generelle revision af dette direktiv.

3. Der vedtages en forordning med nærmere bestemmelser om medlemsstaternes auktion af kvoter, der ikke skal tildeles gratis efter stk. 1 og 2 i denne artikel eller efter artikel 3f, stk. 8. Antallet af kvoter, der i hver periode skal bortauktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal være proportional med medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, er referenceåret 2010, og for hver efterfølgende periode, der er nævnt i artikel 3c, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, auktionen vedrører.

▼M2

Den nævnte forordning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

4. Hver medlemsstat fastsætter, hvad provenuet fra auktioner af kvoter skal anvendes til. Dette provenu bør anvendes til imødegåelse af klimaændringer i EU og tredjelande, bl.a. til nedsættelse af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i EU og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport, til at nedsætte emissionerne ved hjælp af transport med lav emission og til dækning af omkostninger til administration af fællesskabsordningen. Auktionsprovenuet bør også anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke tiltag der er gennemført i henhold til dette stykke.

5. Oplysninger, der meddeles Kommissionen i medfør af dette direktiv, fritager ikke medlemsstaterne for underretningspligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

Artikel 3e

Tildeling og udstedelse af kvoter til luftfartøjsoperatører

1. For hver af de i artikel 3c nævnte perioder kan hver luftfartøjsoperatør ansøge om en tildeling af kvoter, der skal tildeles gratis. Ansøgning kan indgives ved at forelægge den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat verificerede tonkilometerdata for de luftfartsaktiviteter, der er opført i bilag I og udført af den pågældende luftfartøjsoperatør for overvågningsåret. I denne artikel er overvågningsåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, jf. bilag IV og V, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, 2010. En ansøgning skal indgives senest 21 måneder inden begyndelsen af den periode, den vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 31. marts 2011.

2. Senest 18 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. juni 2011, forelægger medlemsstaterne Kommissionen de ansøgninger, de har modtaget i medfør af stk. 1.

3. Senest 15 måneder inden begyndelsen af hver periode som nævnt i artikel 3c, stk. 2, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. september 2011, udfører Kommissionen beregninger og vedtager en beslutning om:

a) den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode efter artikel 3c

b) det antal kvoter, der skal bortauktioneres i den pågældende periode efter artikel 3d

c) det antal kvoter i den særlige reserve for luftfartøjsoperatører i den pågældende periode efter artikel 3f, stk. 1

d) det antal kvoter, der skal tildeles gratis i den pågældende periode, ved at trække antallet af kvoter som omhandlet i litra b) og c) fra det samlede antal kvoter, som der træffes beslutning om efter litra a), og

e) den benchmarking, der skal anvendes til at tildele kvoter gratis til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

Den benchmarking, der er nævnt i litra e), udtrykt som kvoter pr. tonkilometer, beregnes ved at dividere antallet af kvoter som nævnt i

▼M2

litra d) med summen af tonkilometerdata som anført i de ansøgninger, der er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

4. Inden tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 3, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:

a) den samlede tildeling af kvoter for perioden til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, beregnet ved at gange de i ansøgningen anførte tonkilometerdata med den benchmarking, der er omhandlet i stk. 3, litra e), og

b) den tildeling af kvoter til hver luftfartøjsoperatør for hvert år, som beregnes ved at dividere luftfartøjsoperatørens samlede tildeling af kvoter for perioden som beregnet i medfør af litra a) med antallet af år i den periode, hvori luftfartøjsoperatøren udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

5. Senest den 28. februar 2012 og senest den 28. februar i hvert efterfølgende år udsteder den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat til hver luftfartøjsoperatør det antal kvoter, der er tildelt den pågældende luftfartøjsoperatør for det pågældende år i henhold til denne artikel eller artikel 3f.

Artikel 3f

Særlig reserve for visse luftfartøjsoperatører

1. I hver af de i artikel 3c, stk. 2, nævnte perioder sættes 3 % af den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, til side i en særlig reserve for luftfartøjsoperatører:

a) der påbegynder en luftfartsaktivitet henhørende under bilag I efter det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, eller

b) hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 % om året mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode

og hvis aktivitet i henhold til litra a) eller supplerende aktivitet i henhold til litra b) ikke helt eller delvis er en fortsættelse af en luftfartsaktivitet, som tidligere blev udført af en anden luftfartøjsoperatør.

2. En luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, kan ansøge om gratis tildeling af kvoter fra den særlige reserve ved at indgive en ansøgning til den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat. En ansøgning skal indgives senest den 30. juni i det tredje år af den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som den vedrører.

En luftfartøjsoperatørs kvotetildeling i henhold til stk. 1, litra b), må ikke overstige 1 000 000 kvoter.

3. En ansøgning i henhold til stk. 2 skal:

a) omfatte verificerede tonkilometerdata, jf. bilag IV og V, for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, der udføres af luftfartøjsoperatøren i det andet kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som ansøgningen vedrører

b) indeholde dokumentation for, at tildelingskriterierne i stk. 1 er opfyldt, og

c) i tilfælde af, at luftfartøjsoperatøren er omfattet af stk. 1, litra b, angive

   i) den procentvise stigning i tonkilometer, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der

▼M2

blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode

ii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, og

iii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b).

4. Senest seks måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, sender medlemsstaterne de ansøgninger, de har modtaget i henhold til det nævnte stykke, til Kommissionen.

5. Senest 12 måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, træffer Kommissionen beslutning om den benchmarking, der skal anvendes for gratis tildeling af kvoter til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

Med forbehold af stk. 6 beregnes benchmarkingen ved at dividere antallet af kvoter i den særlige reserve med summen af:

a) de tonkilometerdata for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra a), som er medtaget i ansøgningerne sendt til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra a), og stk. 4, og

b) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningerne til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4.

6. Den benchmarking, der er nævnt i stk. 5, må ikke resultere i en årlig tildeling pr. tonkilometer, som er større end den årlige tildeling pr. tonkilometer til luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3e, stk. 4.

7. Senest tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 5, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:

a) tildelingen af kvoter fra den særlige reserve til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning den sendte til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4. Denne tildeling beregnes ved at gange den benchmarking, som er nævnt i stk. 5, med:

i) de tonkilometerdata, der er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra a), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra a)

ii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra b), og

b) tildelingen af kvoter til de enkelte luftfartøjsoperatører for hvert år, som bestemmes ved at dividere tildelingen af kvoter, jf. litra a), med antallet af resterende fulde kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som tildelingen vedrører.

8. Eventuelle ikke-tildelte kvoter i den særlige reserve bortauktioneres af medlemsstaterne.

9. Kommissionen kan fastsætte nærmere regler for administrationen af den særlige reserve som omhandlet i denne artikel, herunder en vurdering af overensstemmelsen med udvælgelseskriterierne i stk.

▼M2

1. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Artikel 3g

Overvågnings- og rapporteringsplaner

Den administrerende medlemsstat sikrer, at hver luftfartøjsoperatør indsender en overvågningsplan til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner og tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i henhold til artikel 3e, samt at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed efter ►M4 den i artikel 14 nævnte forordning ◄.

KAPITEL III

STATIONÆRE ANLÆG

Artikel 3h

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af kvoter til aktiviteterne i bilag I, bortset fra luftfartsaktiviteter.

▼M4

Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget er undtaget fra fællesskabsordningen i medfør af artikel 27. Dette gælder også for anlæg, der medtages i henhold til artikel 24.

▼B

Artikel 5

Ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse

En ansøgning til den kompetente myndighed om en drivhusgasemissionstilladelse skal indeholde en beskrivelse af:

a) anlægget og dettes aktiviteter, herunder den anvendte teknologi

b) de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til gasemissioner opført i bilag I

c) kilderne til gasemissioner opført i bilag I fra anlægget, og

▼M4

d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne, jf. den i artikel 14 omhandlede forordning.

▼B

Ansøgningen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé af de i første afsnit omhandlede oplysninger.

▼B

Artikel 6

Vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen

1. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse, hvorved der gives tilladelse til at udlede drivhusgasser fra et anlæg i sin helhed eller fra dele af dette, hvis den finder det godtgjort, at driftslederen er i stand til at overvåge og rapportere emissionerne.

En drivhusgasemissionstilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

▼M4

Den kompetente myndighed nyvurderer mindst hvert femte år drivhusgasemissionstilladelsen og foretager ændringer efter behov.

▼B

2. Drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde følgende:

a) driftslederens navn og adresse

b) en beskrivelse af aktiviteterne og emissionerne fra anlægget

▼M4

c) en overvågningsplan, der opfylder kravene i den i artikel 14 omhandlede forordning. Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Driftslederne forelægger den kompetente myndighed eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse

▼B

d) rapporteringskrav, og

▼M2

e) en forpligtelse til at returnere kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret efter artikel 15, senest fire måneder efter det omhandlede års udgangad period.

▼M4

Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.

▼B

Artikel 8

Samordning med direktiv 96/61/EF

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 96/61/EF, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for den i det nævnte direktiv omhandlede godkendelse. Kravene i artikel 5, 6, og 7 i nærværende direktiv kan integreres i de i direktiv 96/61/EF omhandlede procedurer.

▼M4

Artikel 9

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen offentliggør senest den 30. juni 2010 den absolutte kvotemængde i Fællesskabet for 2013, som baseres på den samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne har udstedt eller vil udstede i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen nyvurderer den lineære faktor og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag i eller efter 2020 med henblik på vedtagelse af en beslutning senest i 2025.

Artikel 9a

Tilpasning af den samlede kvotemængde i Fællesskabet

1. For anlæg, som var omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012 i henhold til artikel 24, stk. 1, tilpasses den mængde kvoter, der udstedes fra den 1. januar 2013, ved, at den gennemsnitlige årlige mængde kvoter, der er udstedt for de pågældende anlæg i den periode, hvor de har været omfattet af ordningen, justeres med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

2. For anlæg, der udfører aktiviteter opført i bilag I, som først omfattes af fællesskabsordningen fra 2013, sikrer medlemsstaterne, at sådanne anlægs driftsledere forelægger den relevante kompetente myndighed behørigt dokumenterede og uafhængigt verificerede emissionsdata, således at der kan tages hensyn til dem i forbindelse med tilpasningen af den samlede mængde kvoter i Fællesskabet, der skal udstedes.

Sådanne emissionsdata skal forelægges den relevante kompetente myndighed senest den 30. april 2010 i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1.

Hvis de forelagte data er behørigt dokumenteret, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom inden den 30. juni 2010, hvorefter der foretages en tilpasning af den kvotemængde, der skal udstedes, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. For anlæg, der udleder andre drivhusgasser end CO_2, kan den kompetente myndighed indberette en lavere mængde emissioner alt efter disse anlægs emissionsreduktionspotentiale.

3. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 og 2 omhandlede tilpassede mængder senest den 30. september 2010.

4. For anlæg, der undtages fra fællesskabsordningen i henhold til artikel 27, nedjusteres den samlede kvotemængde i Fællesskabet, der skal udstedes fra den 1. januar 2013, således at den afspejler det årlige gennemsnit for verificerede emissioner fra disse anlæg i perioden 2008-2010, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Artikel 10

Auktionering af kvoter

1. Fra 2013 auktionerer medlemsstaterne alle kvoter, som ikke tildeles gratis i overensstemmelse med artikel 10a og 10c. Senest den 31. december 2010 fastlægger og offentliggør Kommissionen den anslåede kvotemængde, der skal auktioneres.

▼M4

2. Den samlede mængde kvoter, som hver medlemsstat auktionerer, beregnes således:

a) 88 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til medlemsstaterne i form af andele, som for hver medlemsstat er lig med dens andel af de verificerede emissioner under fællesskabsordningen for 2005 eller gennemsnittet i perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste

b) 10 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater for at skabe solidaritet og vækst i Fællesskabet; herved øges den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktionerer i medfør af litra a), med de procentsatser, der er anført i bilag IIa, og

c) 2 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles blandt medlemsstater, hvis drivhusgasemissioner i 2005 lå mindst 20 % under deres emissioner i det basisår, der i henhold til Kyotoprotokollen finder anvendelse for de pågældende medlemsstater. Fordelingen af denne procentdel blandt de pågældende medlemsstater fremgår af bilag IIb.

I forbindelse med litra a) beregnes andelen for medlemsstater, som ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Om nødvendigt tilpasses de procentsatser, der er omhandlet i litra b) og c), forholdsmæssigt for at sikre, at fordelingen udgør henholdsvis 10 % og 2 %.

3. Medlemsstaterne afgør, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. Mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, bør anvendes til en eller flere af følgende:

a) til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder bl.a. ved at bidrage til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznankonferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at tilpasse sig klimaændringer og til at finansiere forskning og udvikling samt demonstrationsprojekter med henblik på emissionsreduktion og tilpasning til klimaændringer, herunder ved at deltage i initiativer, der indgår i Fællesskabets strategiske energiteknologiplan og de europæiske teknologiplatforme

b) til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest i 2020, udvikle andre teknologier, der kan bidrage til overgangen til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser, og som medvirker til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at øge sin energieffektivitet med 20 % frem til 2020

c) til forebyggelse af skovrydning og fremme af skovrejsning og skovgenplantning i udviklingslande, der har ratificeret den internationale klimaaftale, og til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande

d) til kulstofbinding i skove i Fællesskabet

e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO_2, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande

f) til at fremme overgangen til transportformer med små emissioner og offentlig transport

g) til at finansiere forskning i og udvikling af energieffektivitet og rene teknologier i de sektorer, der er omfattet af dette direktiv

▼M4

h) til foranstaltninger til at øge energieffektivitet og isolering eller til foranstaltninger af social karakter for husstande med lav og middel indkomst

i) til at dække de administrative udgifter i forbindelse med fællesskabsordningens forvaltning.

Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF.

4. Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2010 en forordning om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at auktioner gennemføres på en åben, gennemsigtig, ensartet og ikke-diskriminerende måde. I dette øjemed bør processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.

Auktioner udformes således, at:

a) driftsledere og navnlig SMV'er, som er omfattet af fællesskabsordningen, har uhindret, retfærdig og lige adgang

b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionens forløb

c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og

d) små drivhusgasudledere får adgang til kvoter.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Medlemsstaterne udarbejder for hver auktion en rapport med oplysninger om den korrekte anvendelse af auktionsreglerne, navnlig med hensyn til lige og åben adgang, gennemsigtighed, prisfastsættelse og tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter. Disse rapporter fremsendes senest en måned efter den pågældende auktion og offentliggøres på Kommissionens hjemmeside.

5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion, herunder om gennemførelsen af auktioner, likviditet og de handlede mængder. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.

Artikel 10a

Midlertidige fællesskabsregler for harmoniseret gratistildeling

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 fuldt harmoniserede gennemførelsesforanstaltninger for hele Fællesskabet med henblik på tildeling af de i stk. 4, 5, 7 og 12 omhandlede kvoter, herunder eventuelle nødvendige bestemmelser om harmoniseret anvendelse af stk. 19.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼M4

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele Fællesskabet for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitamenter til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse og opsamling og lagring af CO_2, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.

For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor.

Kommissionen rådfører sig i forbindelse med etablering af principperne for fastsættelse af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer og delsektorer med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

Når Fællesskabet godkender en international klimaaftale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Fællesskabets, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratistildeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.

2. Ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer eller delsektorer skal udgangspunktet være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Fællesskabet i 2007-2008. Kommissionen rådfører sig med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

De forordninger, der vedtages i henhold til artikel 14 og 15, fastlægger harmoniserede regler for overvågning, rapportering og verifikation af produktionsrelaterede drivhusgasemissioner med henblik på fastsættelse af ex ante-benchmarks.

3. Med forbehold af stk. 4 og 8 og uanset artikel 10c foretages der ingen gratistildeling til elektricitetsgeneratorer, CO_2-opsamlingsanlæg, rørledninger til transport af CO_2 eller CO_2-lagringssteder.

4. Der tildeles gratiskvoter til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling. Hvert år efter 2013 justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

5. Den maksimale årlige kvotemængde, der ligger til grund for beregningen af tildelinger til anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, og som ikke er nytilkomne, må ikke overstige summen af:

a) Fællesskabets samlede årlige mængde opgjort i henhold til artikel 9, ganget med andelen af emissioner fra anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, i de samlede gennemsnitlige verificerede emissioner i perioden 2005-2007 fra anlæg, der er omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, og

b) de samlede gennemsnitlige årlige verificerede emissioner fra anlæg i perioden 2005-2007, der først omfattes af fællesskabsordningen i 2013 eller senere, og som ikke er omfattet af stk. 3, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der anvendes en ensartet, tværsektoriel korrektionsfaktor, hvor det er nødvendigt.

6. Medlemsstaterne kan endvidere vedtage økonomiske foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, for hvilke det konstateres,

▼M4

at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der overvæltes i elpriserne, for at kompensere for sådanne omkostninger, og hvor sådanne økonomiske foranstaltninger er i overensstemmelse med gældende statsstøtteregler eller de statsstøtteregler, der skal vedtages på dette område.

Disse foranstaltninger baseres på ex ante-benchmarks for mængden af indirekte CO_2-emissioner pr. produktionsenhed. Disse ex ante-benchmarks beregnes for en given sektor eller delsektor som produktet af elforbruget pr. produceret enhed svarende til de mest effektive tilgængelige teknologier og af CO_2-emissionerne fra det relevante elproduktionsmix i EU.

7. Fem procent af den samlede mængde fællesskabskvoter, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i perioden fra 2013 til 2020, sættes til side til nytilkomne som det maksimum, der kan tildeles nytilkomne, jf. de regler, der vedtages i henhold til stk. 1. Kvoter i denne fællesskabsreserve, som hverken tildeles nytilkomne eller anvendes i henhold til stk. 8, 9 eller 10 i denne artikel i perioden fra 2013 til 2020, auktioneres af medlemsstaterne under hensyntagen til, i hvilket omfang anlæg i medlemsstaterne har haft fordel af denne reserve, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, og, hvad angår fremgangsmåde og tidsplan, artikel 10, stk. 4, samt de relevante gennemførelsesbestemmelser.

Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der tildeles ingen gratiskvoter til nogen form for elproduktion i forbindelse med nytilkomne.

Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 harmoniserede regler for anvendelsen af definitionen af »nytilkommen«, navnlig i forbindelse med definitionen af »væsentlige udvidelser«.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

8. Højst 300 mio. kvoter i reserven for nytilkomne er til rådighed frem til den 31. december 2015 som hjælp til at fremme opførelsen og driften af op til 12 kommercielle demonstrationsprojekter, som har til formål at sikre miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring (CCS) af CO_2, samt demonstrationsprojekter inden for innovative vedvarende energiteknologier på EU's område.

Kvoterne stilles til rådighed for støtte til demonstrationsprojekter med en ligelig geografisk fordeling, der gør det muligt at udvikle en lang række teknologier til kulstofopsamling og -lagring og innovative vedvarende energiteknologier, som endnu ikke er kommercielt rentable. Tildelingen afhænger af verificeret undgåelse af CO_2-emissioner.

Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, herunder krav om videndeling. Disse kriterier og foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, og gøres offentligt tilgængelige.

Der reserveres kvoter til projekter, der opfylder de i tredje afsnit omhandlede kriterier. Støtte til disse projekter gives via medlemsstaterne og skal supplere væsentlig samfinansiering fra driftslederen af anlægget. De kan desuden samfinansieres af den berørte medlemsstat og gennem andre instrumenter. Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Der tages hensyn til disse kvoter i stk. 7.

9. Litauen, som i henhold til artikel 1 i protokol nr. 4 om Ignalina-atomkraftværket i Litauen, der er vedføjet tiltrædelsesakten af 2003 som bilag, har forpligtet sig til at lukke enhed 2 på Ignalina-atomkraftværket senest den 31. december 2009, kan, hvis landets samlede verificerede emissioner fra 2013 til 2015 inden for fællesskabsordningen overstiger

▼M4

summen af de gratiskvoter, der er udstedt til anlæg i Litauen til emissioner fra elproduktion i nævnte periode, og tre ottendedele af de kvoter, som Litauen skal auktionere i perioden fra 2013 til 2020, gøre krav på kvoter fra reserven for nytilkomne med henblik på auktionering i overensstemmelse med den i artikel 10, stk. 4, nævnte forordning. Den maksimale mængde af sådanne kvoter skal svare til de overskydende emissioner i denne periode, for så vidt som de overskydende mængder skyldes øgede emissioner fra elproduktion, fratrukket enhver mængde, hvormed tildelingerne i Litauen i perioden fra 2008 til 2012 oversteg verificerede emissioner inden for fællesskabsordningen i Litauen i denne periode. Der tages hensyn til sådanne eventuelle kvoter under stk. 7.

10. Enhver medlemsstat, der har et elnet, som er tilkoblet Litauens elnet, og som i 2007 importerede over 15 % af sit nationale elforbrug fra Litauen til eget forbrug, og hvor emissionerne er steget som følge af investeringer i ny elproduktion, kan anvende stk. 9 på de i nævnte stykke opstillede betingelser.

11. Med forbehold af artikel 10b skal den mængde gratiskvoter, der tildeles i medfør af stk. 4-7, i 2013 udgøre 80 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne i stk. 1. Derefter mindskes gratistildelingen hvert år med lige store mængder, til den er 30 % i 2020 med henblik på at bringe den ned på nul i 2027.

12. I 2013 og hvert følgende år frem til 2020 tildeles anlæg i sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage, gratiskvoter på 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, jf. dog artikel 10b.

13. Senest den 31. december 2009 og hvert femte år derefter opstiller Kommissionen, efter drøftelser i Det Europæiske Råd, en liste over de sektorer eller delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, på grundlag af kriterierne i stk. 14-17.

Hvert år kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat føje en sektor eller delsektor til den i første afsnit nævnte liste, hvis det i en analytisk rapport kan påvises, at denne sektor eller delsektor opfylder kriterierne i stk. 14-17, efter at der er sket en ændring, som har væsentlig indvirkning på sektorens eller delsektorens aktiviteter.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel hører Kommissionen medlemsstaterne, de berørte sektorer eller delsektorer og andre relevante aktører.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

14. Med henblik på at fastlægge de sektorer og delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, vurderer Kommissionen på fællesskabsplan, i hvilket omfang den pågældende sektor eller delsektor på det relevante opdelingsniveau kan overvælte de direkte omkostninger vedrørende de krævede kvoter og de indirekte omkostninger fra de forhøjede elpriser, som bliver en konsekvens af dette direktiv, i produktpriserne, uden at der sker tab af betydelige markedsandele til mindre drivhusgaseffektive anlæg uden for Fællesskabet. Disse vurderinger baseres på en gennemsnitlig kulstofpris i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og vedvarende energi for 2020, og, hvis de er tilgængelige, på oplysninger om handel, produktion og merværdi fra de seneste tre år for de enkelte sektorer eller delsektorer.

15. En sektor eller delsektor anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv ville medføre en væsentlig stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 5 %, og

▼M4

b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 10 %.

16. Uanset stk. 15 anses en sektor eller delsektor også for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv medfører en særlig stor stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 30 %, eller

b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 30 %.

17. Listen i stk. 13 kan suppleres efter gennemførelsen af en kvalitativ vurdering, der, når de relevante oplysninger er tilgængelige, tager højde for følgende kriterier:

a) hvorvidt de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor har mulighed for at reducere emissionsniveauerne eller elforbruget; herunder inddrages, hvor det er relevant, den stigning i produktionsomkostningerne, som de dertilhørende investeringer kan medføre, f. eks. ved at anvende de mest effektive teknikker

b) nuværende og fremtidige markedskendetegn, bl.a. tilfælde, hvor handelsintensiteten eller stigningerne i direkte og indirekte omkostninger ligger tæt på en af de i stk. 16 nævnte tærskler

c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning.

18. Listen i stk. 13 fastsættes, når de relevante oplysninger er tilgængelige, under hensyntagen til følgende:

a) det omfang, hvori tredjelande, som repræsenterer en afgørende andel af den globale produktion af produkter i sektorer eller delsektorer, der anses for at være udsat for risiko for carbon leakage, fuldt og fast forpligter sig til at reducere drivhusgasemissionerne i de pågældende sektorer eller delsektorer og inden for samme tidsplan i et omfang, der svarer til Fællesskabets

b) det omfang, hvori kulstofeffektiviteten i anlæg beliggende i disse lande er sammenlignelig med Fællesskabets.

19. Der tildeles ingen gratiskvoter til anlæg, der har indstillet driften, medmindre driftslederen over for den kompetente myndighed godtgør, at dette anlæg vil genoptage produktionen inden for en nærmere angivet rimelig frist. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilladelse er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.

20. I de foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, medtager Kommissionen foranstaltninger til definition af anlæg, der delvist indstiller driften eller reducerer deres kapacitet væsentligt, og foranstaltninger til om nødvendigt at tilpasse mængden af de gratiskvoter, de er blevet tildelt, i overensstemmelse hermed.

Artikel 10b

Foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af carbon leakage

1. Med udgangspunkt i resultaterne af de internationale forhandlinger og omfanget af deres bidrag til globale drivhusgasemissionsreduktioner og efter drøftelser med alle relevante sociale partnere forelægger

▼M4

Kommissionen senest den 30. juni 2010 en analyserapport for Europa-Parlamentet og Rådet om situationen i de energiintensive sektorer og delsektorer, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage. Analyserapporten ledsages af eventuelle passende forslag, som kan omfatte:

a) en tilpasning af andelen af gratiskvoter, som de pågældende sektorer eller delsektorer modtager i medfør af artikel 10a

b) inddragelse i fællesskabsordningen af importører af produkter, som produceres af sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i henhold til artikel 10a

c) en vurdering af risikoen for carbon leakages indvirkning på medlemsstaternes energisikkerhed, navnlig hvor elektricitetsforbindelserne med resten af Den Europæiske Union er utilstrækkelige, og hvor der er elektricitetsforbindelser med tredjelande, og passende foranstaltninger i denne henseende.

Ved vurderingen af, hvilke foranstaltninger der er passende, tages der også hensyn til bindende sektoraftaler, som fører til globale drivhusgasemissionsreduktioner i den størrelsesorden, der kræves for at modvirke klimaændringer på en effektiv måde, og som kan overvåges og verificeres og er underlagt obligatoriske håndhævelsesordninger.

2. Kommission vurderer senest den 31. marts 2011, hvorvidt der er sandsynlighed for, at de afgørelser, der træffes vedrørende den andel kvoter, som sektorer eller delsektorer modtager gratis i overensstemmelse med stk. 1, herunder virkningen af fastsættelsen af ex ante-benchmarks i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 2, vil få betydelig indvirkning på den mængde kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), sammenlignet med et scenarie med fuld auktionering for alle sektorer i 2020. Om nødvendigt forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet passende forslag under hensyn til de mulige fordelingsvirkninger af sådanne forslag.

Artikel 10c

Mulighed for midlertidige gratistildelinger til modernisering af elproduktion

1. Som en undtagelse til artikel 10a, stk. 1-5, kan medlemsstaterne midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion, der er i drift senest den 31. december 2008, eller til anlæg for elproduktion, for hvilke investeringsprocessen var fysisk iværksat senest på samme dato, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

a) i 2007 var det nationale elnet ikke direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af Unionen for Koordinering af Transport af Elektricitet (UCTE)

b) i 2007 var det nationale elnet kun direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af UCTE, gennem en enkelt linje med en kapacitet på under 400 MW, eller

c) i 2006 blev mere end 30 % af elektriciteten produceret ved hjælp af ét enkelt fossilt brændstof, og BNP pr. capita i markedspriser oversteg ikke 50 % af Fællesskabets gennemsnitlige BNP pr. capita i markedspriser.

Den pågældende medlemsstat indsender en national plan til Kommissionen, som omfatter bestemmelser vedrørende investeringer i renovering og opgradering af infrastrukturen og rene teknologier. Den nationale plan omfatter også bestemmelser vedrørende diversificering af energimix og forsyningskilder til et beløb, der så vidt muligt svarer til markedsværdien af gratistildelingen for så vidt angår de påtænkte investeringer, idet der tages hensyn til behovet for så vidt muligt at begrænse hermed direkte forbundne prisstigninger. Den pågældende medlemsstat fremsender hvert år en rapport til Kommissionen om de

▼M4

investeringer, der er foretaget i opgradering af infrastruktur og rene teknologier. Investeringer, der foretages efter 25. juni 2009, kan medregnes til dette formål.

2. Midlertidige gratistildelinger fratrækkes den kvotemængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville have auktioneret i henhold til artikel 10, stk. 2. I 2013 må de samlede midlertidige gratistildelinger ikke overstige 70 % af de gennemsnitlige årlige verificerede emissioner i 2005-2007 fra sådanne elproducerende anlæg for den mængde, der svarer til det endelige nationale bruttoforbrug, og de reduceres gradvist, således at der ikke er nogen gratistildeling i 2020. For de medlemsstater, der ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, beregnes de relevante emissioner på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Den pågældende medlemsstat kan beslutte, at de kvoter, der tildeles i henhold til denne artikel, kun må anvendes af driftslederen af det pågældende anlæg til i henhold til artikel 12, stk. 3, at returnere kvoter i forbindelse med det samme anlægs emissioner i det år, for hvilket kvoterne er tildelt.

3. Kvotetildelinger til driftsledere baseres på de verificerede emissioner i 2005-2007 eller et ex ante-effektivitetsbenchmark baseret på det vægtede gennemsnit af emissionsniveauerne for de mest drivhusgaseffektive elproduktionsanlæg, der anvender forskellige brændselstyper, og som er omfattet af Fællesskabsordningen. Vægtningen kan afspejle andelene af de forskellige brændselstyper inden for elproduktionen i den pågældende medlemsstat. Kommissionen yder i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, vejledning for at sikre, at kvotetildelingsmetoden ikke fører til unødig konkurrenceforvridning og minimerer negativ indvirkning på incitamenterne til at reducere drivhusgasemissionerne.

4. En medlemsstat, der anvender denne artikel, skal forlange af de elproducenter og netdriftsledere, der får gavn af ordningen, at de årligt aflægger rapport om gennemførelsen af de investeringer, der er nævnt i den nationale plan. Medlemsstaterne skal aflægge rapport herom til Kommissionen og skal offentliggøre rapporterne.

5. En medlemsstat, som har til hensigt at tildele kvoter i henhold til denne artikel, indsender senest den 30. september 2011 en ansøgning til Kommissionen med den foreslåede tildelingsmetode og de foreslåede enkelte kvotetildelinger. Ansøgningen skal indeholde:

a) dokumentation for, at medlemsstaten opfylder mindst én af kategorierne i stk. 1

b) en liste over de anlæg, som ansøgningen gælder for, og den mængde kvoter, der skal tildeles hvert anlæg i henhold til stk. 3 og Kommissionens vejledning

c) den nationale plan, der henvises til i stk. 1, andet afsnit

d) overvågnings- og håndhævelsesbestemmelser for de påtænkte investeringer i henhold til den nationale plan

e) dokumentation for, at kvotetildelingerne ikke fører til unødig konkurrenceforvridning.

6. Kommissionen vurderer ansøgningen på baggrund af elementerne i stk. 5 og kan give helt eller delvist afslag på ansøgningen inden for seks måneder efter, at den har modtaget alle de relevante oplysninger.

7. To år inden udgangen af den periode, i løbet af hvilken en medlemsstat kan foretage midlertidige gratistildelinger til anlæg for elproduktion, der var i drift senest den 31. december 2008, vurderer Kommissionen de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af den nationale plan. Skønner Kommissionen, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat, at der er behov for en mulig forlængelse af nævnte periode, kan den forelægge Europa-Parlamentet og Rådet passende

▼M4

forslag, som også skal indeholde de betingelser, der vil skulle opfyldes i tilfælde af en forlængelse af denne periode.

Artikel 11

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver medlemsstat offentliggør og fremsender til Kommissionen inden den 30. september 2011 listen over anlæg, der er omfattet af direktivet på dens område, og angiver for hvert anlæg på dens område gratistildelingerne, som er beregnet i overensstemmelse med de regler, der er nævnt i artikel 10a, stk. 1, og artikel 10c.

2. Hvert år inden den 28. februar udsteder de kompetente myndigheder den mængde kvoter, der skal tildeles det pågældende år, beregnet i overensstemmelse med artikel 10, 10a og 10c.

3. Medlemsstaterne kan ikke udstede gratiskvoter i henhold til stk. 2 til anlæg, hvis opførelse på den liste, der nævnes i stk. 1, er blevet afslået af Kommissionen.

▼M2

KAPITEL IV

BESTEMMELSER FOR LUFTFART OG STATIONÆRE ANLÆG

▼M4

Artikel 11a

Brug af CER'er og ERU'er fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen før ikrafttræden af en international klimaaftale

1. Med forbehold af artikel 28, stk. 3 og 4, finder stk. 2-7 i denne artikel anvendelse.

2. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, kan de anmode den kompetente myndighed om at udstede kvoter til dem, der gælder fra 2013, i bytte for CER'er og ERU'er, som blev udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner frem til 2012 for projekttyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

Den kompetente myndighed foretager denne ombytning efter anmodning frem til den 31. marts 2015.

3. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, skal de kompetente myndigheder tillade driftsledere at ombytte CER'er og ERU'er fra projekter registreret før 2013, og som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter, til kvoter, der gælder fra 2013 og fremefter.

Første afsnit gælder for CER'er og ERU'er for alle projekttyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

4. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, tillader de kompetente myndigheder driftsledere at ombytte CER'er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter til kvoter fra nye projekter, der påbegyndes i 2013 eller senere i LDC.

▼M4

Første afsnit gælder for CER'er for alle projekttyper, som opfyldte kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en relevant aftale med Fællesskabet eller indtil 2020, alt efter hvad der indtræffer først.

5. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, og hvis forhandlingerne om en international klimaaftale ikke er afsluttet senest den 31. december 2009, kan kreditter fra projekter eller andre emissionsreduktionsaktiviteter anvendes i fællesskabsordningen i overensstemmelse med aftaler, som indgås med tredjelande, med nærmere angivelse af anvendelsens omfang. I overensstemmelse med sådanne aftaler vil driftsledere kunne anvende kreditter fra projektaktiviteter i de pågældende tredjelande til at opfylde deres forpligtelser i henhold til fællesskabsordningen.

6. De aftaler, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde bestemmelser om anvendelsen af kreditter i fællesskabsordningen fra projekttyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, herunder teknologi vedrørende vedvarende energi eller energieffektivitet, som fremmer teknologioverførsel og bæredygtig udvikling. De nævnte aftaler kan også omfatte bestemmelser om anvendelsen af kreditter fra projekter, hvor det anvendte udgangspunkt er lavere end niveauet for gratistildeling i medfør af de i artikel 10a omhandlede foranstaltninger eller lavere end det niveau, der er fastsat i fællesskabslovgivningen.

7. Når der er opnået enighed om en international klimaaftale, accepterer fællesskabsordningen fra den 1. januar 2013 kun kreditter fra projekter fra tredjelande, som har ratificeret aftalen.

8. Alle eksisterende driftsledere har i perioden 2008-2020 lov til at anvende kreditter enten op til den mængde, som de har fået tildelt for perioden fra 2008 til 2012, eller en mængde svarende til en procentdel, som ikke må være mindre end 11 % af deres kvote for perioden fra 2008 til 2012, alt efter hvilken mængde der er størst.

Driftsledere har lov til at anvende deres kreditter ud over de 11 %, der henvises til i første afsnit, op til en mængde, der gør, at deres samlede gratistildeling for perioden fra 2008 til 2012 og de samlede projektkredittilladelser svarer til en vis procentdel af deres verificerede emissioner i perioden 2005-2007.

Nytilkomne, herunder nytilkomne i perioden fra 2008 til 2012, som hverken har fået gratistildelinger eller tilladelse til at anvende CER'er og ERU'er i perioden fra 2008 til 2012, og nye sektorer har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 4,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020. Luftfartsoperatører har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 1,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020.

Der skal vedtages foranstaltninger, som specificerer de præcise procentdele, der skal gælde for første, andet og tredje afsnit. Mindst en tredjedel af den ekstra mængde, som fordeles til eksisterende driftsledere, ud over den første procentdel i første afsnit, fordeles til de driftsledere, som havde det laveste samlede gennemsnit af gratiskvoter og projektkreditanvendelse i perioden fra 2008 til 2012.

Disse foranstaltninger skal sikre, at den samlede anvendelse af tilladte kreditter ikke overstiger 50 % af de eksisterende sektorers reduktioner i forhold til 2005 emissionerne for hele Fællesskabet inden for fællesskabsordningen for perioden 2008-2020 og 50 % af de nye sektorers og luftfartssektorens reduktioner i forhold til 2005-niveauet for hele Fællesskabet for perioden fra datoen for deres optagelse i fællesskabsordningen til 2020.

▼M4

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

9. Fra den 1. januar 2013 kan der vedtages foranstaltninger til begrænsning af anvendelsen af bestemte kreditter fra projekttyper.

Disse foranstaltninger angiver også, fra hvilken dato anvendelsen af kreditter i henhold til stk. 1-4 skal være i overensstemmelse med disse foranstaltninger. Datoen skal tidligst være seks måneder efter vedtagelse af foranstaltningerne eller senest tre år efter deres vedtagelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3. Kommissionen overvejer at forelægge udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, hvis en medlemsstat anmoder derom.

▼M1

Artikel 11b

Projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at referencescenariet for projektaktiviteter, som fastlagt ved senere beslutninger vedtaget i medfør af UNFCCC eller Kyoto-protokollen, der gennemføres i lande, som har undertegnet en tiltrædelsestraktat med EU, er i fuld overensstemmelse med gældende fællesskabsret, herunder de midlertidige undtagelser, der er fastsat i den pågældende tiltrædelsestraktat.

▼M4

Fællesskabet og dets medlemsstater godkender kun projektaktiviteter, hvis alle projektdeltagerne har deres hovedsæde enten i et land, som har indgået den internationale aftale om sådanne projekter, eller i et land eller en subføderal eller regional enhed, som er koblet til fællesskabsordningen jf. artikel 25.

▼M1

2. Medlemsstater, der er vært for projektaktiviteter, sikrer, at der ikke udstedes ERU eller CER for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner fra ►M2 aktiviteter ◄, der er omfattet af dette direktiv, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM- projektaktiviteter, som direkte reducerer eller begrænser emissioner fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis driftslederen af det pågældende anlæg annullerer et tilsvarende antal kvoter.

4. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som indirekte reducerer eller begrænser emissionsniveauet fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis et tilsvarende antal kvoter slettes fra det nationale register i den medlemsstat, som ERU eller CER stammer fra.

5. En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og sikrer, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

6. I forbindelse med projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW sikrer medlemsstaterne ved godkendelse af sådanne projektaktiviteter, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams-rapporten fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, overholdes under udviklingen af sådanne projektaktiviteter.

▼M3

7. Bestemmelser om gennemførelsen af stk. 3 og 4, særlig med hensyn til undgåelse af dobbelttælling, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Kommissionen vedtager bestemmelser om gennemførelsen af denne artikels stk. 5, når værtsparten opfylder alle krav for, at JI-projektaktiviteter kan komme i betragtning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

Artikel 12

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter kan overdrages mellem

a) personer i Fællesskabet

b) personer i Fællesskabet og personer i tredjelande, hvor sådanne kvoter er anerkendt efter proceduren i artikel 25, uden andre restriktioner end dem, der er fastsat i eller vedtaget i henhold til dette direktiv.

▼M4

1a. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2010, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod insiderhandel eller markedsmanipulation, og fremlægger om nødvendigt forslag til sikring af en sådan beskyttelse. De relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ([1]) kan, med passende justeringer, anvendes i forbindelse med handel med varer.

▼B

2. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der udstedes af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, anerkendes med henblik på ►M2 opfyldelse af en luftfartøjsoperatørs forpligtelser efter stk. 2a eller ◄opfyldelse af en driftsleders forpligtelser efter stk. 3.

▼M2

2a. De administrerende medlemsstater sørger for, at hver luftfartøjsoperatør senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter svarende til de samlede emissioner i det foregående kalenderår fra luftfartsaktiviteter i bilag I, for hvilke den er luftfartøjsoperatør, som verificeret efter artikel 15. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der returneres i overensstemmelse med dette stykke, derefter annulleres.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret efter artikel 15, og at disse kvoter derefter annulleres.

▼M4

3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid ([2]).

▼B

4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren.

▼M4

5. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 10c.

([1]) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
([2]) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.

▼M4

Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2013, gælder for emissioner i en periode på otte år, som begynder den 1. januar 2013.

2. Fire måneder efter begyndelsen af hver af de i stk. 1 omhandlede perioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, som ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12.

Medlemsstaterne udsteder kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 14

Overvågning og rapportering af emissioner

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om overvågning og rapportering af emissioner og, hvis det er relevant, aktivitetsdata vedrørende de aktiviteter, der er opført i bilag I, for at foretage overvågning og rapportering af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e eller artikel 3f, som baseres på de principper for overvågning og rapportering, der er anført i bilag IV, og specificerer for hver drivhusgas dennes globale opvarmningspotentiale i kravene til overvågning og rapportering af emissioner af den pågældende gas.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

2. Den i stk. 1 nævnte forordning tager hensyn til den mest nøjagtige og ajourførte foreliggende videnskabelige dokumentation, navnlig fra IPCC, og kan også fastsætte krav til driftsledere om at rapportere emissioner, som er knyttet til produktionen af varer produceret af energiintensive industrisektorer, der kan være udsat for international konkurrence. I samme forordning kan der opstilles krav om, at disse oplysninger skal verificeres af en uafhængig verifikator.

Kravene kan omfatte rapportering af emissionsniveauer fra elproduktion, som er omfattet af fællesskabsordningen, i forbindelse med produktionen af sådanne varer.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen af et anlæg eller luftfartsoperatøren overvåger og rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfartøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med den i stk. 1 nævnte forordning.

4. Den i stk. 1 nævnte forordning kan indeholde krav om anvendelse af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater med henblik på at harmonisere kommunikationen om overvågningsplanen, den årlige emissionsrapport og verifikationsaktiviteter mellem driftsledere, verifikatorer og de kompetente myndigheder.

▼M2

Artikel 15

►M4 Verifikation og akkreditering ◄

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne og luftfartøjsoperatørerne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

▼M2

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, hvis rapport ikke er verificeret som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel senest den 31. marts hvert år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder eller luftfartøjsoperatør er verificeret som tilfredsstillende.

Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, vedtage nærmere bestemmelser om verifikation af rapporter forelagt af luftfartøjsoperatører i medfør af artikel 14, stk. 3, og af ansøgninger forelagt i medfør af artikel 3e og artikel 3f, herunder om de verifikationsprocedurer, som verifikatorerne skal benytte.

▼M4

Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Den angiver de nøjere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne efter behov.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Artikel 15a

Offentliggørelse af oplysninger og tavshedspligt

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at alle beslutninger og rapporter vedrørende mængden og tildelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner offentliggøres straks for at sikre hurtig adgang til sådanne oplysninger på et ikkediskriminerende grundlag.

Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i medfør af gældende love og administrative bestemmelser.

▼B

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser ►M2 ———— ◄ og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.

▼M2

2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere og luftfartøjsoperatører, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, der ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 30. april hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, pålægges en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager 100 EUR for hvert emitteret ton kuldioxidækvivalent, for hvilket driftslederen eller luftfartøjsoperatøren ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen eller luftfartøjsoperatøren for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

▼M4

4. Bøden for overskridelse af kvoter udstedt fra den 1. januar 2013 indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks.

▼M2

5. Såfremt en luftfartøjsoperatør ikke opfylder kravene i dette direktiv, og andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har kunnet sikre opfyldelsen, kan den administrerende medlemsstat anmode Kommissionen om at træffe afgørelse om nedlæggelse af et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør.

6. En anmodning fra en administrerende medlemsstat i henhold til stk. 5 skal indeholde:

a) dokumentation for, at luftfartøjsoperatøren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv

b) nærmere oplysninger om håndhævelsesforanstaltninger, som medlemsstaten har truffet

c) en begrundelse for pålæggelsen af et driftsforbud på fællesskabsplan, og

d) en henstilling vedrørende omfanget af et driftsforbud på fællesskabsplan og eventuelle betingelser, der skal gælde.

7. Når anmodninger som dem, der er omhandlet i stk. 5, sendes til Kommissionen, underretter denne de andre medlemsstater via deres repræsentanter i udvalget i artikel 23, stk. 1, i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.

8. Før der i henhold til en anmodning, jf. stk. 5, træffes en beslutning, konsulteres om nødvendigt, og hvor det er muligt, de myndigheder, der har ansvaret for det lovpligtige tilsyn med den pågældende luftfartøjsoperatør. Hvor det er muligt, gennemføres konsultationen af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

9. Når Kommissionen overvejer at træffe en beslutning vedrørende en anmodning, jf. stk. 5, underretter Kommissionen den pågældende luftfartøjsoperatør om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, der danner grundlag for en sådan beslutning. Den pågældende luftfartøjsoperatør har en frist på ti arbejdsdage fra dagen for underretningen til at fremsætte skriftlige bemærkninger til Kommissionen.

10. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat vedtage en beslutning om at nedlægge et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

11. Hver medlemsstat håndhæver på sit territorium enhver beslutning vedtaget i henhold til stk. 10. Medlemsstaten underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, der træffes for at gennemføre sådanne beslutninger.

12. Der fastsættes i givet fald nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼M1

Artikel 17

Adgang til oplysninger

Beslutninger vedrørende tildelingen af kvoter, oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, og rapporter om emissioner i henhold til tilladelsen til drivhusgasemissioner, som er i den kompetente myndigheds besiddelse, gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.

▼B

Artikel 18

Den kompetente myndighed

Medlemsstaterne træffer passende administrative foranstaltninger, herunder udpegning af den eller de kompetente myndigheder, til gennemførelse af dette direktiv. Udpeges mere end én kompetent myndighed, skal deres opgaver i henhold til dette direktiv samordnes.

▼M1

Medlemsstaterne sørger navnlig for samordning mellem deres udpegede kontaktinstans for godkendelse af projektaktiviteter i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, stk. 1, litra a), og deres udpegede nationale myndighed for gennemførelsen af Kyoto-protokollens artikel 12, udpeget i overensstemmelse med senere beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼M2

Artikel 18a

Administrerende medlemsstat

1. Den administrerende medlemsstat for en luftfartøjsoperatør er:

a) når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ([1]), den medlemsstat, der har udstedt licensen til den pågældende luftfartøjsoperatør, og

b) i alle andre tilfælde, den medlemsstat, der har de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i basisåret.

2. Når ingen af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af en luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, litra b), i de første to år af en periode som omhandlet i artikel 3c, er tilskrevet den administrerende medlemsstat, overføres luftfartøjsoperatøren til en anden administrerende medlemsstat i den næste periode. Den nye administrerende medlemsstat er den medlemsstat, der havde de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i de første to år af den foregående periode.

3. Kommissionen skal ud fra de bedste tilgængelige oplysninger:

a) inden den 1. februar 2009 offentliggøre en liste over luftfartøjsoperatører, som den 1. januar 2006 udførte eller derefter har udført en luftfartsaktivitet i bilag I, med angivelse af den administrerende medlemsstat for hver luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, og

b) inden den 1. februar i hvert efterfølgende år opdatere listen ved at supplere den med luftfartøjsoperatører, som siden har udført en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

4. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, udarbejde retningslinjer for de administrerende medlemsstaters administration af luftfartøjsoperatører i medfør af dette direktiv.

5. Ved anvendelse af stk. 1 forstås ved »basisår« det første driftsår (kalenderår), når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør, som har indledt sin virksomhed i Fællesskabet efter den 1. januar 2006, og i alle andre tilfælde det kalenderår, der begynder den 1. januar 2006.

Artikel 18b

Bistand fra Eurocontrol

Kommissionen kan anmode Eurocontrol eller en anden relevant organisation om bistand med henblik på at opfylde sine forpligtelser i medfør

([1]) EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

▼M2

af artikel 3c, stk. 4, og artikel 18a og kan i dette øjemed indgå passende aftaler med disse organisationer.

▼B

Artikel 19

Registre

▼M4

1. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2012 og fremefter registreres i Fællesskabets register med henblik på gennemførelse af processer vedrørende ajourføring af konti, som er åbnet i medlemsstaten, og tildeling, returnering og annullering af kvoter i henhold til Kommissionens forordning, jf. stk. 3.

Alle medlemsstater skal være i stand til at gennemføre godkendte operationer i henhold til UNFCCC eller Kyotoprotokollen.

▼B

2. Enhver person kan besidde kvoter. Registret skal være tilgængeligt for offentligheden og indeholde særskilte konti til bogføring af de kvoter, som besiddes af hver person, til og fra hvem der er udstedt eller overdraget kvoter.

▼M3

3. Med henblik på at gennemføre dette direktiv vedtager Kommissionen en forordning om et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af offentlig adgang, henholdsvis den fornødne fortrolighed og til sikring af, at overdragelser ikke er i strid med forpligtelser, der følger af Kyotoprotokollen. Denne forordning skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af denne anvendelse. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼M4

4. Den i stk. 3 nævnte forordning skal omfatte passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan foretage transaktioner og andre operationer som led i gennemførelsen af de i artikel 25, stk. 1b, omhandlede ordninger. Denne forordning omfatter også processer for ændrings- og hændelseshåndtering for fællesskabsregistret med hensyn til spørgsmål vedrørende stk. 1 i denne artikel. Den omfatter passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan sikre, at initiativer fra medlemsstaterne vedrørende effektivitetsforbedring, forvaltning af administrative omkostninger og kvalitetskontrolforanstaltninger er mulige.

▼B

Artikel 20

Central administrator

1. Kommissionen udpeger en central administrator, der skal føre en uafhængig transaktionsjournal til bogføring af udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

2. Gennem den uafhængige transaktionsjournal fører den centrale administrator automatiseret kontrol med hver transaktion i registrene til sikring af, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

3. Påvises der uregelmæssigheder i forbindelse med den automatiserede kontrol, underretter den centrale administrator den eller de pågældende medlemsstater herom, og disse registrerer ikke de pågældende transaktioner eller eventuelle yderligere transaktioner vedrørende de pågældende kvoter, før uregelmæssighederne er bragt til ophør.

▼B

Artikel 21

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. ►M4 I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. ◄ Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne.

▼M4

3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU'er og CER'er i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation, akkreditering, informationsteknologi og overholdelse af dette direktiv.

▼M1

Artikel 21a

Støtte til kapacitetsopbygningsaktiviteter

I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget til gennemførelse heraf bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling, og for at befordre private eller offentlige instansers deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af JI- og CDM-projekter.

▼M4

Artikel 22

Ændringer af bilagene

Bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb, kan ændres på baggrund af de i artikel 21 omhandlede rapporter og i lyset af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Bilag IV og V kan ændres for at forbedre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 93/389/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

▼M3

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼M4

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 24

Procedurer med henblik på ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, fællesskabsordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelse af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen

a) efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, hvis inddragelsen vedrører anlæg, der ikke er anført i bilag I, eller

b) efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, hvis inddragelsen vedrører aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I. Disse foranstaltninger har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det.

2. Når Kommissionen godkender inddragelse af yderligere aktiviteter og gasser, kan den samtidig tillade udstedelse af yderligere kvoter og kan tillade andre medlemsstater at medtage sådanne yderligere aktiviteter og gasser.

3. Der kan på initiativ fra Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat vedtages en forordning om overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført som en kombination i bilag I, hvis overvågningen og rapporteringen kan udføres med tilstrækkelig præcision.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Artikel 24a

Harmoniserede regler for emissionsreducerende projekter

1. Ud over inddragelse som anført i artikel 24 kan der vedtages gennemførelsesforanstaltninger med henblik på udstedelse af kvoter eller kreditter til medlemsstatsforvaltede projekter, der reducerer drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Sådanne foranstaltninger må ikke medføre, at emissionsreduktioner medregnes flere gange, og ikke hindre iværksættelse af andre foranstaltninger til reduktion af emissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen. Sådanne foranstaltninger vedtages kun, når medtagelse ikke er mulig efter artikel 24, og ved næste revision af fællesskabsordningen skal det overvejes at harmonisere inddragelsen af sådanne emissioner på fællesskabsniveau.

2. Der kan vedtages gennemførelsesforanstaltninger med nærmere forskrifter for kreditering af projekter på fællesskabsniveau som omhandlet i stk. 1.

▼M4

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

3. En medlemsstat kan nægte at udstede kvoter eller kreditter til visse projekttyper, der reducerer drivhusgasemissionerne på dens eget område.

Sådanne projekter gennemføres på grundlag af samtykke fra den medlemsstat, hvori projektet finder sted.

▼B

Artikel 25

Sammenhæng med andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

1. Der bør indgås aftaler med de tredjelande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som har ratificeret protokollen, med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem Fællesskabets ordning for handel med kvoter og andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 300.

▼M4

1a. Der kan indgås aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter fra på den ene side fællesskabsordningen og på den anden side kompatible, obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter fastsat i ethvert andet land eller i subføderale eller regionale enheder.

1b. Der kan indgås ikke-bindende ordninger med tredjelande eller med subføderale eller regionale enheder om at tilvejebringe administrativ og teknisk samordning hvad angår kvoter i fællesskabsordningen eller andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter.

▼M3

2. Er der indgået en af de i stk. 1 omhandlede aftaler, vedtager Kommissionen de fornødne bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvoter i henhold til den pågældende aftale. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼M2

Artikel 25a

Tredjelandes foranstaltninger til at mindske luftfartens påvirkning af klimaet

1. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgår fra det pågældende tredjeland og ankommer til Fællesskabet, overvejer Kommissionen efter at have ført samråd med det pågældende tredjeland og med medlemsstaterne i udvalget i artikel 23, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem fællesskabsordningen og det pågældende lands foranstaltninger.

Kommissionen kan om nødvendigt vedtage ændringer med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, som kræves ved en aftale i henhold til afsnit 4. Disse foranstaltninger, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, som henvises til i artikel 23, stk. 3.

Kommissionen kan stille forslag om andre ændringer af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet.

▼M2

Kommissionen kan endvidere, hvor det er passende, i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 1, rette henstillinger til Rådet om at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale med det pågældende tredjeland.

2. Fællesskabet og dets medlemsstater skal fortsat søge at nå til enighed om globale foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne fra luftfarten. På baggrund af en sådan enighed overvejer Kommissionen, om det er nødvendigt at foretage ændringer i den måde hvorpå dette direktiv gælder for luftfartøjsoperatører.

▼B

Artikel 26

Ændring af direktiv 96/61/EF

I artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/61/EF indsættes som de sidste afsnit:

»Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (*) i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet.

Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

De tre foregående afsnit finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

_____

(*) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.«

▼M4

Artikel 27

Udelukkelse af små anlæg under forudsætning af foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra fællesskabsordningen, som har rapporteret emissioner på mindre end 25 000 tons kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed og — såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter — har en nominel indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen

b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biom-

▼M4

asse. Medlemsstater kan for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, tillade forenklede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 14

c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i fællesskabsordningen, hvis det i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder

d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.

2. Fremsætter Kommissionen, efter at offentligheden har haft tre måneder regnet fra meddelelsesdatoen til at fremsætte bemærkninger, ingen indvendinger efter en yderligere seksmåneders frist, anses udelukkelsen for godkendt.

Når anlægget har returneret kvoter for den periode, det har været omfattet af fællesskabsordningen, udelukkes det, og medlemsstaten udsteder ikke flere gratiskvoter til anlægget efter artikel 10a.

3. Når et anlæg genindsættes i fællesskabsordningen i henhold til stk. 1, litra c), tildeles der kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget blev genindsat. Kvoter, der tildeles disse anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

Disse anlæg forbliver i fællesskabsordningen for den resterende del af handelsperioden.

4. For anlæg, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen i løbet af perioden fra 2008 til 2012, kan der med henblik på fastsættelse af emissioner i de tre år, der går forud for den i stk. 1, litra a), nævnte meddelelse anvendes forenklede krav til overvågning, rapportering og verifikation.

Artikel 28

Tilpasninger, der finder anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Fællesskabet har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Fællesskabets, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter

b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på fællesskabsplan, for at der kan arbejdes hen imod den mere ambitiøse målsætning om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode

c) konkurrenceevnen for Fællesskabets fremstillingsvirksomheder og risikoen for carbon leakage

▼M4

d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Fællesskabet

e) indvirkningen på Fællesskabets landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage

f) passende metoder til inddragelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabet

g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres en internationalt anerkendt ordning i forbindelse hermed

h) behovet for yderligere fællesskabspolitikker og -foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag af den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af dette direktiv, jf. stk. 1, med henblik på ændringsdirektivets ikrafttræden ved Fællesskabets godkendelse af den internationale klimaaftale, og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget til retsakt skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet, og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for driftsledere, ud over de i dette direktiv omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Forslaget skal endvidere alt efter omstændighederne indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde, og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver de driftsledere, der er omfattet af fællesskabsordningen, adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper ud over de i artikel 11a, stk. 2-5, nævnte eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

5. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis Kommissionen på grundlag af de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, kan bevise, at kvotemarkedet ikke fungerer tilfredsstillende, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport kan i givet fald ledsages af forslag, der har til formål at forbedre kvotemarkedets gennemsigtighed, og som er rettet mod foranstaltninger, der kan forbedre kvotemarkedets funktion.

Artikel 29a

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssige store prisudsving

1. Såfremt kvoteprisen i mere end seks på hinanden følgende måneder er mere end tre gange den gennemsnitlige pris for kvoter i løbet af de to foregående år på EU's kvotemarked, indkalder Kommissionen straks til et møde i det udvalg, der er oprettet ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF.

2. Hvis den prisudvikling, der henvises til i stk. 1, ikke kan henføres til ændringer i de grundlæggende markedskræfter, kan der under

▼M4

hensyntagen til omfanget af prisudvikling vedtages en af nedenstående foranstaltninger:

a) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere dele af den mængde, der skal auktioneres, tidligere

b) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere op til 25 % af de resterende kvoter i reserven for nytilkomne.

Disse foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 4.

3. Foranstaltningerne tager videst muligt hensyn til de rapporter, som Kommissionen har fremlagt for Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 29, samt til enhver anden relevant oplysning fra medlemsstaterne.

4. Reglerne for anvendelsen af disse bestemmelser fastsættes i den forordning, der henvises til i artikel 10, stk. 4.

▼B

Artikel 30

Revision og videreudvikling

1. På grundlag af erfaringerne med overvågning af drivhusgasemissionerne kan Kommissionen senest den 31. december 2004 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til ændring af bilag I med henblik på deri at inddrage andre aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte drivhusgasser.

2. På grundlag af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv og de fremskridt, der gøres inden for overvågning af drivhusgasemissionerne, samt på baggrund af udviklingen på internationalt plan udarbejder Kommissionen en rapport om direktivets anvendelse, idet den tager stilling til:

a) og om hvorledes bilag I bør ændres, således at det kommer til at omfatte andre relevante sektorer, herunder bl.a. kemikalie-, aluminium- og transportsektorerne, aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte andre drivhusgasser med henblik på yderligere forbedring af ordningens økonomiske effektivitet

b) forholdet mellem Fællesskabets handel med emissionskvoter og den internationale handel med emissioner, der indledes i 2008

c) yderligere harmonisering af tildelingsmetoden, herunder auktion for perioden efter 2012, og kriterierne for de nationale tildelingsplaner som omhandlet i bilag III

▼M1

d) anvendelsen af tilgodehavender fra projektaktiviteter, herunder nødvendigheden af harmonisering af den tilladte brug af ERU og CER i fællesskabsordningen

▼B

e) forholdet mellem emissionshandel og andre politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsplan, herunder beskatning, der forfølger de samme mål

f) hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have ét enkelt fællesskabsregister

g) størrelsen af bøderne for overskridelse af emissionerne, bl.a. under hensyn til inflationen

h) kvotemarkedets funktion, herunder navnlig eventuelle markedsforstyrrelser

i) hvordan fællesskabsordningen tilpasses til et udvidet EU

j) oprettelse af puljer

▼B

k) hvorvidt det er praktisk at udarbejde benchmarks på fællesskabsplan som grundlag for kvotetildeling under hensyntagen til de bedste tilgængelige teknikker og cost-benefit-analyser

▼M1

l) virkningerne af projektmekanismerne for værtslandene, navnlig for deres udviklingsmålsætninger, herunder hvorvidt der er godkendt JI- og CDM-projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 500 MW med negative miljømæssige eller sociale virkninger, og den fremtidige anvendelse af CER eller ERU fra sådanne projektaktiviteter for vandkraftanlæg i fællesskabsordningen

m) støtten til kapacitetsopbygningstiltag i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi

n) fremgangsmåderne og procedurerne for medlemsstaternes godkendelse af nationale projektaktiviteter og for udstedelse af kvoter med hensyn til reduktion eller begrænsning af emissioner fra sådanne aktiviteter fra 2008

o) de tekniske bestemmelser med hensyn til den midlertidige karakter af tilgodehavender og grænsen på 1 % for at komme i betragtning for så vidt angår arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug som anført i beslutning 17/CP.7 samt bestemmelserne vedrørende resultatet af evalueringen af potentielle risici ved anvendelse af genetisk modificerede organismer og potentielt indtrængende fremmede arter ved projektaktiviteter vedrørende plantning af skov og genplantning af skov for at gøre det muligt for driftslederne at anvende CER og ERU fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i fællesskabsordningen fra 2008 i overensstemmelse med beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼B

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport senest den 30. juni 2006, eventuelt ledsaget af forslag.

▼M1

3. Forud for hver periode omhandlet i artikel 11, stk. 2, offentliggør hver medlemsstat i sin nationale tildelingsplan sin tilsigtede anvendelse af ERU og CER og den procentsats for tildeling til hvert anlæg, indtil hvilken driftslederne har tilladelse til at anvende ERU og CER i fællesskabsordningen i den pågældende periode. Den samlede anvendelse af ERU og CER skal være i overensstemmelse med de relevante supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og UNFCCC og beslutninger truffet i henhold hertil.

I overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen [1] aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen hvert andet år om, i hvilken grad hjemlige foranstaltninger faktisk udgør et væsentligt element i bestræbelserne på nationalt plan, og i hvilken grad anvendelsen af projektmekanismen rent faktisk supplerer de hjemlige foranstaltninger, og forholdet imellem dem, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold hertil. Kommissionen aflægger rapport herom i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte beslutning. På baggrund af denne rapport fremsætter Kommissionen om nødvendigt lovgivningsmæssige eller andre forslag som supplement til bestemmelser vedtaget af medlemsstaterne for at sikre, at anvendelsen af mekanismerne udgør et supplement til de hjemlige foranstaltninger i Fællesskabet.

▼M2

4. Senest den 1. december 2014 foretager Kommissionen, på grundlag af overvågningen af og erfaringerne med anvendelsen af

[1] EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

▼M2

dette direktiv, en vurdering af, hvorledes direktivet fungerer for så vidt angår de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, og kan, hvis det er formålstjenstligt, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag, jf. traktatens artikel 251. Kommissionen tager især hensyn til:

a) hvilke konsekvenser og virkninger direktivet har for hele den måde, hvorpå fællesskabsordningen fungerer

b) hvordan luftfartskvotemarkedet fungerer, herunder navnlig eventuelle markedsforstyrrelser

c) hvor miljøeffektiv fællesskabsordningen er, og i hvilket omfang, den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3c, bør reduceres i overensstemmelse med EU's samlede emissionsreduktionsmål

d) hvilken indvirkning fællesskabsordningen har på luftfartssektoren, herunder på konkurrenceevneaspekter, særlig under hensyntagen til virkningen af klimaændringspolitik, der uden for EU gennemføres for luftfarten

e) om den særlige reserve for luftfartøjsoperatører skal videreføres, under hensyn til den sandsynlige konvergens mellem vækstrater på tværs af sektoren

f) hvilken indvirkning fællesskabsordningen har på den strukturelle afhængighed af lufttransport i Fællesskabets øområder, indlandsområder, yderområder og regioner i Fællesskabets yderste periferi

g) hvorvidt der skal indføres et gatewaysystem til at lette handelen med kvoter mellem luftfartøjsoperatører og driftsledere af anlæg, samtidig med at det sikres, at der ikke er nogen transaktioner, der fører til en nettooverdragelse af kvoter fra luftfartøjsoperatører til driftsledere af anlæg

h) hvilke følger undtagelsestærsklerne, jf. bilag I, har for den højst tilladte startmasse og antallet af flyvninger om året, der udføres af en luftfartøjsoperatør

i) hvilken indvirkning undtagelsen fra fællesskabsordningen af visse flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelserne til offentlig tjeneste, som pålægges i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet ([1])

j) udviklingen, herunder fremtidens udviklingspotentiale, i luftfartens effektivitet og navnlig fremskridt til opfyldelse af det mål, som Det Rådgivende Udvalg for Luftfartsforskning i Europa (ACARE) har fastlagt, nemlig at udvikle og demonstrere teknologi, som kan nedbringe brændstofforbruget med 50 % senest i 2020, og hvorvidt der er behov for yderligere foranstaltninger til forøgelse af effektiviteten

k) udviklingen i den videnskabelige viden om den klimaændrende virkning fra kondensationsstriber og cirrusskyer forårsaget af flyvning, med henblik på at foreslå effektive begrænsningsforanstaltninger.

Kommissionen aflægger derefter rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

([1]) EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8.

▼M2

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼B

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 32

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼M4

BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I DIREKTIVET

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, samt anlæg, der udelukkende anvender biomasse, er ikke omfattet af dette direktiv.

2. Tærskelværdierne nedenfor henviser generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i det samme anlæg, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.

3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i fællesskabsordningen, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW og enheder, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. »Enheder, der udelukkende anvender biomasse« omfatter enheder, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.

4. Hvis en enhed benyttes til en aktivitet, hvor tærskelværdien ikke udtrykkes i nominel indfyret termisk effekt, har tærskelværdien for denne aktivitet forrang ved beslutningen om medtagelse i fællesskabsordningen.

5. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en i dette bilag nævnt aktivitet overstiges i et anlæg, skal alle enheder, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder til forbrænding af farligt affald eller husholdningsaffald, medtages i drivhusgasemissionstilladelsen.

6. Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Raffinering af mineralolie	Kuldioxid
Produktion af koks	Kuldioxid
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Produktion af råjern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl. a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning	Kuldioxid
Produktion af primær aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet	Kuldioxid

▼M4

Aktiviteter	Drivhusgasser
nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	
Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på over 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af mineraluldsisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagger med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter, hvor fyringsanlægget har en total nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid
Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, og hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion af salpetersyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af adipinsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af ammoniak	Kuldioxid
Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af brint (H_2) og syntesegas ved reforming eller delvis oxidering, hvor	Kuldioxid

▼M4

Aktiviteter	Drivhusgasser
produktionskapaciteten er større end 25 tons/dag	
Produktion af natriumkarbonat (Na_2CO_3) og natriumhydrogencarbonat ($NaHCO_3$)	Kuldioxid
Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af dette direktiv med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Luftfart Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse. Denne aktivitet omfatter ikke: a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret	Kuldioxid

▼M4

Aktiviteter	Drivhusgasser
h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg	
i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30 000 sæder pr. år, og	
j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten: — i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller — foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons. Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette punkt.	

▼B

BILAG II

DRIVHUSGASSER OMHANDLET I ARTIKEL 3 OG 30

Kuldioxid (CO_2)

Methan (CH_4)

Nitrogenoxid (N_2O)

Hydrofluorcarboner (HFC)

Perfluorcarboner (PFC)

Svovlhexafluorid (SF_6).

▼M4

BILAG IIa

Stigninger i den andel af kvoter, som medlemsstaterne skal sælge på auktion i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), af hensyn til solidariteten og væksten i Fællesskabet, for at reducere emissionerne og som tilpasning til klimaændringernes virkninger

	Medlemsstatens andel
Belgien	10 %
Bulgarien	53 %
Tjekkiet	31 %
Estland	42 %
Grækenland	17 %
Spanien	13 %
Italien	2 %
Cypern	20 %
Letland	56 %
Litauen	46 %
Luxembourg	10 %
Ungarn	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumænien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakiet	41 %
Sverige	10 %

▼M4

BILAG IIb

FORDELING AF KVOTER, DER SKAL AUKTIONERES AF MEDLEMSSTATERNE I MEDFØR AF ARTIKEL 10, STK. 2, LITRA c). FORDELINGEN AFSPEJLER VISSE MEDLEMSSTATERS TIDLIGE BESTRÆBELSER PÅ AT OPNÅ EN REDUKTION AF DRIVHUSGASEMISSIONERNE PÅ 20 %

Medlemsstat	Fordeling, i procent, af de 2 % i forhold til Kyotobasisåret
Bulgarien	15 %
Tjekkiet	4 %
Estland	6 %
Ungarn	5 %
Letland	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Rumænien	29 %
Slovakiet	3 %

▼B

BILAG IV

PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14, STK. 1

▼M2

DEL A — Overvågning og rapportering af emissioner fra stationære anlæg

▼B

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger eller målinger.

Beregning

Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Aktivitetsdata × emissionsfaktor × oxidationsfaktor

Aktivitetsdataene (anvendt brændsel, produktionsrate osv.) overvåges på grundlag af oplysninger om brændsels- og råstofleverancer eller målinger.

Der skal anvendes anerkendte emissionsfaktorer. Aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel. Standardfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel, undtagen ikke-kommercielle brændsler (brændbart affald som f.eks. dæk og gasser fra industriprocesser). For kul skal der udarbejdes lagspecifikke standardfaktorer og for naturgas EU-specifikke eller producentlandspecifikke standardfaktorer. IPCC-standardværdier kan anvendes for raffinaderiprodukter. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Hvis der i emissionsfaktoren ikke er taget hensyn til, at noget af kulstoffet ikke oxideres, anvendes en yderligere oxidationsfaktor. Hvis der er beregnet aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, hvori der allerede er taget hensyn til oxidationen, er det ikke nødvendigt at anvende en oxidationsfaktor.

Der anvendes standardoxidationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 96/61/EF, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver aktivitet, for hvert anlæg og for hvert brændsel.

Måling

Ved måling af emissioner anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, og målingen understøttes af emissionsberegninger.

Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser

▼M3

Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

Rapportering af emissioner

Hver driftsleder medtager følgende oplysninger i rapporten om et anlæg:

A. Identifikationsdata for anlægget, herunder:

— anlæggets navn

— anlæggets adresse, herunder postnummer og land

— arten og antallet af bilag I-aktiviteter, der udføres på anlægget

— adresse, telefonnummer, faxnummer og e-postadresse på en kontaktperson, og

— navnet på anlæggets ejer og på eventuelt moderselskab.

▼B

B. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på det anlægsområde, for hvilket emissionerne beregnes:

— aktivitetsdata

— emissionsfaktorer

— oxidationsfaktorer

— samlede emissioner, og

— Usikkerhed.

C. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på anlægsområdet, for hvilket emissionerne måles:

— samlede emissioner

— oplysninger om målemetodernes pålidelighed, og

— usikkerhed.

D. For emissioner fra forbrænding skal rapporten også indeholde oxidationsfaktoren, medmindre der i udviklingen af en aktivitetsspecifik emissionsfaktor allerede er taget hensyn til oxidation.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

▼M2

DEL B — Overvågning og rapportering af emissioner fra luftfartsaktiviteter

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger. Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Brændstofforbrug × emissionsfaktor

I brændstofforbruget indgår også brændstof til hjælpemotoren. Så vidt muligt anvendes det faktiske brændstofforbrug for hver flyvning, der beregnes ved hjælp af følgende formel:

Mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til flyvningen – mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til den efterfølgende flyvning + brændstofpåfyldning til denne efterfølgende flyvning.

Foreligger der ikke data om det faktiske brændstofforbrug, anvendes en standardiseret metode med forskellige nøjagtighedsniveauer til skønsvis beregning af brændstofforbrugsdataene på grundlag af de bedste tilgængelige oplysninger.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Der foretages en særskilt beregning for hver flyvning og for hvert brændstof.

Rapportering af emissioner

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin rapport i medfør af artikel 14, stk. 3:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

— luftfartøjsoperatørens navn

— den administrerende medlemsstat

— luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktadresse i den administrerende medlemsstat

— registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der er anvendt i rapportperioden til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

▼M2

— nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og

— navnet på luftfartøjets ejer.

B. For hver brændstoftype, for hvilken emissionerne beregnes:

— brændstofforbrug

— emissionsfaktor

— de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— aggregerede emissioner fra:

— alle flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som er afgået fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, og ankommet til en flyveplads, der er beliggende på samme medlemsstats område

— alle andre flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som

— er afgået fra hver medlemsstat, og

— ankommet til hver medlemsstat fra et tredjeland

— usikkerhed.

Overvågning af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Ved ansøgning om en tildeling af kvoter i overensstemmelse med artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2, beregnes omfanget af luftfartsaktiviteter i tonkilometer ved hjælp af følgende formel:

tonkilometer = flyvestrækning × nyttelast

hvor:

»flyvestrækning« er storcirkelafstanden mellem afgangsflyvepladsen og ankomstflyvepladsen plus en yderligere fast faktor på 95 km, og

»nyttelast« er den samlede masse af transporteret fragt, post og passagerer.

Til beregning af nyttelasten gælder følgende:

— antallet af passagerer er antallet af personer om bord, bortset fra besætningsmedlemmerne

— en luftfartøjsoperatør kan vælge at anvende enten den faktiske masse eller standardmassen for passagerer og indchecket bagage som angivet i masse- og balancedokumenterne for de pågældende flyvninger eller en fast værdi på 100 kg for hver passager og dennes indcheckede bagage.

Rapportering af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin ansøgning i medfør af artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

— luftfartøjsoperatørens navn

— den administrerende medlemsstat

— luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktadresse i den administrerende medlemsstat

▼**M2**

— registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der i det af ansøgningen omfattede år er anvendt til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og

— navnet på luftfartøjets ejer.

B. Tonkilometerdata:

— antal flyvninger pr. flyvepladspar

— antal passagerkilometer pr. flyvepladspar

— antal tonkilometer pr. flyvepladspar

— den valgte beregningsmetode for massen af passagerer og indchecket bagage

— samlet antal tonkilometer for alle flyvninger foretaget i rapportåret, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for.

▼B

BILAG V

KRITERIER FOR VERIFIKATION SOM OMHANDLET I ARTIKEL 15

▼M2

DEL A — Verifikation af emissioner fra stationære anlæg

▼B

Generelle principper

1) Emissioner fra hver af de i bilag I opførte aktiviteter verificeres.

2) I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:

   a) de rapporterede aktivitetsdata og dermed forbundne målinger og beregninger

   b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer

   c) beregninger til bestemmelse af de samlede emissioner, og

   d) hvis er anvendes målinger: det hensigtsmæssige i valget og anvendelsen af målemetoder.

3) Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed indebærer, at driftslederen kan påvise:

   a) at der ikke er uoverensstemmelser i de rapporterede data

   b) at indsamlingen af data er sket i overensstemmelse med de relevante videnskabelige standarder, og

   c) at anlæggets optegnelser er fuldstændige og kohærente.

4) Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.

5) Verifikator tager i betragtning, om anlægget er registreret under Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

6) Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de aktiviteter, der udføres i anlægget. Dette indebærer, at verifikator har overblik over alle aktiviteterne og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

7) Verifikation af de forelagte oplysninger foretages i givet fald på anlægsområdet. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikoanalyse

8) Verifikator vurderer alle anlæggets emissionskilder for pålideligheden af dataene om hver enkelt kilde, som bidrager til anlæggets samlede emissioner.

9) På grundlag af denne analyse påpeger verifikator udtrykkeligt de kilder, hvor risikoen for fejlberegning er stor, og andre aspekter ved overvågnings- og rapporteringsproceduren, som vil kunne bidrage til fejlberegning af de samlede emissioner. Det drejer sig navnlig om valget af emissionsfaktorer og beregningerne til bestemmelse af emissionerne fra enkelte emissionskilder. Der lægges særlig vægt på de emissionskilder og de aspekter ved overvågningsproceduren, der er behæftet med stor fejlrisiko.

10) Verifikator tager hensyn til de risikostyringsmetoder, driftslederen måtte anvende for at minimere graden af usikkerhed.

▼B

Rapport

11) Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.

Mindstekrav til verifikators kompetence

12) Verifikator er uafhængig af driftslederen, udfører sin opgave på en objektiv og professionel måde og er bekendt med:

a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1

b) de lovfæstede, regulatoriske og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og

c) tilblivelsen af alle oplysningerne vedrørende de enkelte emissionskilder i anlægget, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.

▼M2

DEL B — Verifikation af emissioner fra luftfartsaktiviteter

13) De generelle principper og metoder i dette bilag finder anvendelse ved verifikation af rapporter om emissioner fra flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I.

I den forbindelse gælder følgende:

a) i punkt 3) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør, og i nævnte punkts litra c) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til det luftfartøj, der er anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter

b) i punkt 5) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til luftfartøjsoperatøren

c) i punkt 6) læses henvisningen til de aktiviteter, der udføres i anlægget, som en henvisning til de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter, der er udført af luftfartøjsoperatøren

d) i punkt 7) læses henvisningen til anlægsområdet som en henvisning til de områder, luftfartøjsoperatøren har anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter

e) i punkt 8) og 9) læses henvisningerne til anlæggets emissionskilder som en henvisning til det luftfartøj, luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, og

f) i punkt 10) og 12) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør.

Yderligere bestemmelser om verifikation af luftfartsemissionsrapporter

14) Verifikator sikrer sig navnlig følgende:

a) at alle flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, er medtaget. I denne forbindelse anvender verifikator data fra fartplaner og andre data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om

b) at der er generel sammenhæng mellem dataene om det samlede brændstofforbrug og dataene om brændstof, der er indkøbt eller på anden måde leveret til det luftfartøj, der udfører luftfartsaktiviteten.

Yderligere bestemmelser om verifikation af tonkilometerdata indgivet ved anvendelse af artikel 3e og 3f

15) De i dette bilag anførte generelle principper for og metoder til verifikation af emissionsrapporter efter artikel 14, stk. 3, finder i givet fald tilsvarende anvendelse på verifikation af luftfartstonkilometerdata.

16) Verifikator sikrer sig navnlig, at kun faktisk foretagne flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, som luftfartøjsoperatøren er

▼M2

ansvarlig for, er medtaget i den pågældende operatørs ansøgning efter artikel 3e, stk. 1, og artikel 3f, stk. 2. I denne forbindelse anvender verifikator data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om. Herudover sikrer verifikator sig, at nyttelasten som rapporteret af operatøren svarer til de optegnelser over nyttelast, som luftfartøjsoperatøren fører af sikkerhedsgrunde.